

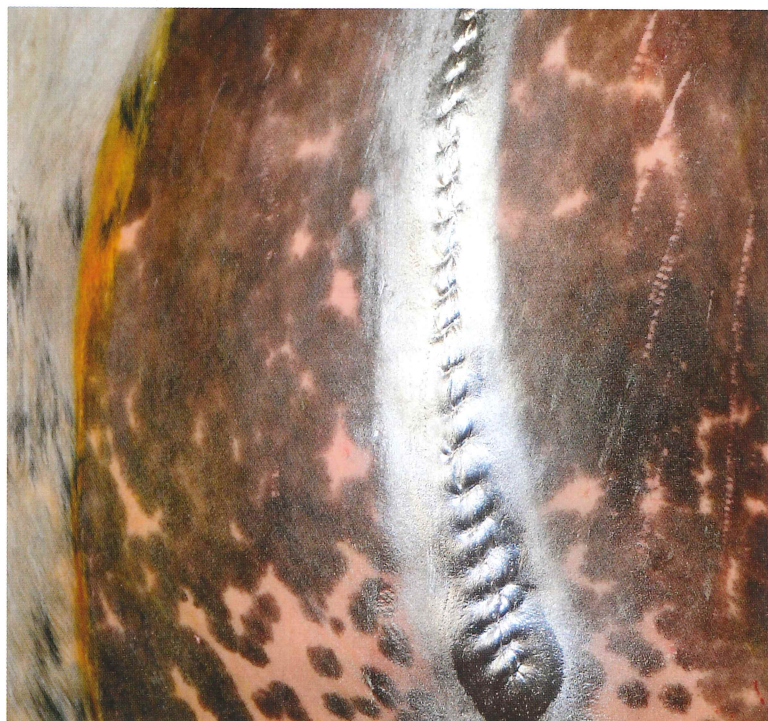
Aan de hand van voorbeelden uit hun dagelijkse praktijk schrijven drie dierenartsen over diergezondheid in de vleesveehouderij. Om en om beschrijven Anthony De Schryver, Piet De Meuter en René Bemers maandelijks vastgestelde ziektebeelden, uitgevoerde behandelingen en/of mogelijke preventiemaatregelen.

Ontstoken vruchtvliezen zorgen voor vroeggeboorte

De bewuste veehouder had via de app al laten weten dat bij een tweedekalfs Belgische blauwe de temperatuur was gezakt. Maar 24 uur later leek het er nog niet op dat de koe zou gaan afkalven en dus besloot ik om toch maar even te gaan kijken.

De uier was wel volgeschoten, maar de bekkenbanden waren nog vrij strak. Na het ontsmetten van de vulva voerde ik een vaginacontrole uit. Daaruit volgde dat de cervix wel was ontsloten en het kalf leefde. Vanwege het slecht ontsluiten en het niet vorderen van het afkalfproces besloten we om niet langer te wachten en toch maar een keizersnede te gaan uitvoeren.

Tijdens de keizersnede vertelde de veehouder wel dat de koe eigenlijk veertien dagen te vroeg was en dat hij recent wat meer problemen had gehad bij de kalvende koeien. Wat tijdens de sectio opviel, was de bruingele kleur van de vruchtvliezen die tevens waren verdikt en wat perkamentachtig aanvoelden. Dat duidde op ontstoken vruchtvliezen. Nadat het kalf, dat inderdaad ook wel wat te vroeg geboren leek, uit de baarmoeder was gehaald, begon het eigenlijk direct te blèren en het had een versnelde ademhaling. Dit zijn geen goede tekenen, het direct toegediende infuusje bracht echter wel wat verbetering. Het hechten van de baarmoeder was ook nog een hele klus, omdat de weefsels erg broos waren. Na een dubbele hechting waren er gelukkig geen bloedingen meer en was de baarmoeder netjes gesloten. Het verder sluiten van de koe verliep zonder problemen.

De medische term **placentitis**

Placentitis staat voor infecties aan de vruchtvliezen of de placenta. Aandoeningen aan de vruchtvliezen kunnen grote gevolgen hebben in de dracht en voor het voldragen van het kalf. De oorzaken zijn divers. Hierbij is er onderscheid te maken in infectieziekten zoals ibr en bvd en andere oorzaken.

De koe in bovenstaand voorbeeld had voorafgaand aan het afkalven geen zichtbare ziektegeschiedenis volgens de eigenaar. Wat op dit bedrijf wel opviel, was de ruime conditie van de drachtige dieren en het aandeel mais in het rantsoen. Deze mais was ook nog eens erg droog en vertoonde op het zicht al verschillende kleuren schimmelplekken. Deze bevindingen sturen toch sterk richting een infectie met aspergillus (schimmel) of listeria (bacterie).

Na het infuusje leek het kalfje wat te stabiliseren. De oprichtingsreflex en het opdrogen bleven echter achterwege en een aantal uur later was het jonge kalf toch gestorven. De koe herstelde gelukkig wel goed van de operatie.

Om deze infectie te voorkomen kan een aantal preventieve maatregelen helpen. Op het bedrijf is de mais inmiddels uit het rantsoen gehaald. Het is erg belangrijk om drachtige dieren niet overdadig met mais (een bron van zetmeel) te voeren en daarnaast erg kritisch te blijven letten op de kwaliteit van het aangeboden ruwvoer. Verder verdient ook de verstrekking van mineralen en sporenelementen aandacht.